

Wolfgang
Amadeus
Mozart

Respect pentru muzică și cărți

52TM

de personalități
care au marcat istoria

de Stéphanie
Boudaille-Lorin

Traducere de Loredana Bregi-Hotnog

Ilustrații de Joëlle Dreidemy

Ludovic al XIV-lea

Napoleon Bonaparte

(15.08.1769 – 05.05.1821)

Născut în Corsica, tânărul Napoleon a studiat în Franța. Se spune că la școala militară de la Brienne ar fi condus o mare bătălie cu bulgări de zăpadă, arătând astfel un talent precoce pentru strategie. Tânăr fiind, a devenit general de armată și s-a evidențiat mai ales în timpul campaniilor din Italia și Egipt. Din Egipt a adus comori antice, făcând această țară cunoscută în Franța. Cariera sa militară a fost marcată de victorii importante: Iéna, Austerlitz, Wagram... dar și de înfrângeri, ultima fiind la Waterloo, împotriva englezilor.

Bonaparte a preluat puterea în anul 1799 printr-o lovitură de stat și a devenit Prim Consul. Ulterior, în 1804, a fost proclamat Imperatorul Francezilor, cu numele de Napoleon I. El a început numeroase reforme ale administrației franceze.

S-a aflat la originea creării Băncii Franței, a Codului Civil, a departamentelor, a liceelor etc.

În 1814, Napoleon a abdicat, adică a renunțat la putere, înainte de a fi exilat pe insula Elba. A preluat din nou puterea pe perioada celor „o sută de zile”, înainte de a fi exilat din nou, de această dată pe insula Sfânta Elena, unde a rămas până la sfârșitul vieții sale.

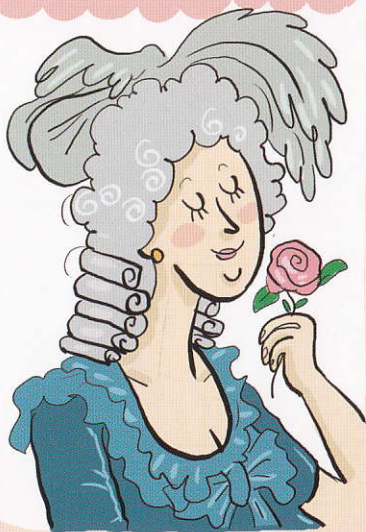
Libris

Cleopatra

Respect pentru oameni și țări

Maria Antoaneta

Ludovic al XIV-lea

(05.09.1638 – 01.09.1715)

Ludovic al XIV-lea deține recordul celei mai lungi domnii din istoria Franței: 72 de ani! Avea doar 4 ani la moartea tatălui său, Ludovic al XIII-lea. Mama sa, Ana de Austria, a guvernat împreună cu cardinalul Mazarin, așteptând ca el să crească. Pentru că a suferit din cauza frondei (revoltă a nobilimii pariziene îndreptată împotriva absolutismului regal) atunci când era mic, Ludovic al XIV-lea își va impune autoritatea. Miniștrii îl sfătuiau, dar el era singurul care decidea: vorbim despre o monarhie absolută. Regele Soare voia să strălucească deasupra regatului său, dar și să facă Franța să strălucească: a purtat războaie pentru extinderea teritoriului, a luptat împotriva protestanților, a controlat nobilimea și a protejat artiști precum Molière, Lully sau Le Nôtre. Ludovic a extins castelul pe care tatăl său îl folosea pentru vânătoare, și astfel a construit somptuosul castel Versailles, în care s-a mutat întreaga Curte. Este cel mai mare castel din lume. Turisții îl vizitează și astăzi în număr foarte mare.

Ludovic al XIV-lea a murit la aproape 77 de ani, o vârstă înaintată pentru epoca respectivă, încât copiii și nepoții lui erau deja decedați: succesorul său, Ludovic al XV-lea, este strănepotul său.

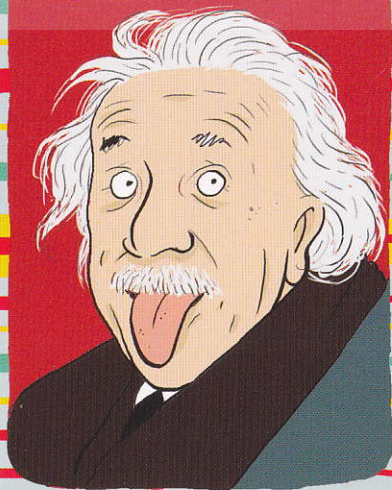
Wolfgang Amadeus Mozart

(27.01.1756 – 05.12.1791)

Nu există o anumită vârstă pentru a-ți arăta talentul. Acest lucru se potrivește perfect pentru compozitorul austriac Wolfgang Amadeus Mozart. Muzicianul a crescut alături de un tată violonist și profesor de muzică. El a cântat la clavecin și la vioară și a reușit să descifreze o partitură chiar înainte de a ști să scrie și să citească. Urmează o succesiune de realizări: începe să compună la 6 ani și scrie o operă întreagă la vârsta de 11 ani... Conștient de faptul că are un copil-minune, tatăl său l-a dus împreună cu sora lui Maria Anna (poreclită „Nannerl”) într-un turneu în Austria și după aceea în marile capitale europene. Copiii au cântat în fața nobilimii și a familiilor regale, iar Mozart a avut un veritabil succes. Wolfgang avea o ureche muzicală absolută, adică el putea să recunoască orice notă muzicală. Avea și o memorie extraordinară: a transcris din memorie o partitură pe care Vaticanul o păstra secretă. La vârsta adultă a trăit o viață tumultuoasă, alternând perioade prodigioase cu perioade de indiferență. A murit la doar 35 de ani, bolnav și cu datorii. Rămâne cel mai cunoscut compozitor clasic, cu peste 600 de opere compuse.

Albert Einstein

Respect pentru oameni și țări

Maria Antoaneta

(02.11.1755 – 16.10.1793)

Maria Antoaneta de Habsburg-Lorena, numită Maria Antoaneta de Austria, este ultima regină pe care a avut-o Franța. Conform legendei, când ambii aveau 6 ani, Mozart i-ar fi zis că vrea să se căsătorească cu ea. Tânăra arhιδucesă avea doar 14 ani când s-a căsătorit cu Ludovic la XIV-lea, nepotul regelui Ludovic al XV-lea. Ea a devenit regină la vârsta de 18 ani. Scopul acestui mariaj a fost reconcilierea Franței cu Austria, cu care fusese anterior în război, dar poporul francez nu a apreciat-o pe cea pe care a numit-o „Austriacă”. Critică pentru cheltuielile sale extravagante, care probabil nu erau mult mai mari decât cele care se făceau în acea epocă la curțile regale, ea a fost victima unor scandaluri care nu i-au îmbunătățit reputația. Maria Antoaneta a devenit simbolul a tot ceea ce poporul reproșa monarhiei. A fost închisă la închisoarea Conciergerie de la Paris și a fost executată în Piața Revoluției (devenită Piața Concorde) la câteva luni după execuția soțului ei.

Regina Elisabeta a II-a

Cleopatra

(69 î.Hr. – 30 î.Hr.)

Cea pe care o cunoaștem sub numele de Cleopatra se numea Cleopatra a VII-a Philopator și este fiica lui Ptolemeu al XII-lea. Ea a fost ultima regină a Egiptului. Foarte cultă, tânăra Cleopatra avea un talent pentru limbile străine: se spune că vorbea perfect zece limbi. Este de altfel singura din dinastia sa, de origine macedoneană, care a făcut efortul de a învăța limba egipteană, ceea ce a făcut-o să fie apreciată de popor. Cleopatra a preluat puterea după moartea tatălui său și după ce s-a căsătorit cu fratele ei Ptolemeu al XIII-lea, așa cum o cerea tradiția.

Dar situația s-a degradat, iar Cleopatra le-a cerut ajutorul romanilor. Iulius Cezar, care s-ar fi îndrăgostit de ea la prima vedere, a devenit iubitul ei. Împreună au avut un fiu: Cezarion, numit și Ptolemeu al XV-lea. Cleopatra a încercat să redea Egiptului strălucirea de altădată. După asasinarea lui Cezar, Cleopatra s-a îndreptat către Marc Antoniu, un alt general roman. Au avut împreună trei copii. Dar Marc Antoniu era în conflict cu Octav, pe care Cezar îl desemnase ca succesor. Sfârșitul lor este demn de o tragedie greacă: Octav a cucerit Alexandria, unde domnea Cleopatra. Marc Antoniu a crezut-o moartă și s-a sinucis. Cleopatra a avut aceeași soartă, lăsând un șarpe să o muște...